

Jarosław Radkiewicz

Siołkowice Stare, pow. Opole

Informator Archeologiczny : badania 5, 95-96

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

a także fragmenty naszyjnika brązowego wykonanego z grubego drutu o przekroju okrągłym i kółko brązowe.

Zbadane omentarzysko datować należy na okres halstaacki i łączyć z ludnością kultury wschodnio-pomorskiej.

SIEMIECHÓW, pow. Łask
Stanowisko 4

Muzeum Regionalne w Pabianicach

Badania prowadziła mgr Maria Majdowa. Finansował WKZ w Łodzi. Drugi sezon badań. Omentarzysko kultury łużyckiej z okresu halstaackiego.

Badania ratowniczo przeprowadzono na omentarzysku położonym w odległości około 2,5 km na południe od wsi Siemiechów, na polu zw. "Izdebki". Na przestrzeni 1 ara, na głębokości 20-50 cm, odkryto dalszych 15 grobów ciałopalnych /w ub. sezonie 31/, w tym 14 popielnicowych i 1 jamowy. Groby popielnicowe odznaczały się znaczną różnorodnością form: część posiadała bruk, część szosątkową obstawę kamienną; obok grobów popielnicowych czystych występowały popielnice obsypane szosątkami stosu. Niektóre groby łączyły w sobie parę w/w form, tak że np. popielnica znajdowała się pod brukiem, w obstawie kamiennej i obsypana była szosątkami stosu. W dalszym ciągu występują 2 typy popielnic: jajowate o powierzchni chropowatej i nacynia z brzuścem baniastym i wysoką szyjką. Wśród przystawek dominują półkuliste osierpaki z taśmowatym uchem oraz amforki dwuoszne lub bez uch. Ornament bogaty - głęboko rity do inkrustacji, pseudosznurowy, kąty zakreskowane.

Na ogólną liczbę 15 grobów w dziewięciu z nich znaleziono obok ceramiki przedmioty z brązu i żelaza jak: spirale, kółka, bransolety, fragmenty noży i wiele całkowicie zniszczonych przedmiotów metalowych. W jednym z grobów znaleziono 28 małych paciorków ze szkliwa. Wyposażenie grobów nie odbiegało od poznanego w roku ubiegłym, a charakterystycznego dla wschodniowielkopoleckiej grupy kultury łużyckiej młodszego okresu halstaackiego.

Prace będą kontynuowane.

SIOLKOWICE STARE, pow. Opole

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Jarosław Radkiewicz.
Finansował WKZ w Opolu. Czwarty sezon badań.

**Osada kultury łużyckiej /schyłek epoki brązu -
Hallstatt/.**

Kontynuowano badania wykopaliskowo zabezpieczając dalszy fragment stanowiska, zagrożonego dorywczą eksploatacją kruszywa. Podobnie jak w latach ubiegłych udostępniono po badaniach kolejny odcinek płaskowini do eksploatacji na potrzeby budownictwa indywidualnego.

Wyeksplorowano 5 jam, zawisających w wypełniaku brunatno-szarą piaskowistą ziemię z domieszką gliny, grudki polepy, ślady spelelnizny i stosunkowo dużą ilość fragmentów różnych naczyń głównie grubościennych i glinianych płasków. W jamach Nr 2 i 4 natrafiono na dużą ilość muszli małży z tym, że w jamie Nr 2 zalegały one w skupisku przylegającym do jamy od strony północno-wschodniej.

W jamie Nr 4 natrafiono na dolną część dużego naczyńia ochropowatego o średnicy 28 cm, pod którym zalegały uprzednio wzmiankowane muszle, a wśród nich czaszka zwierzęca. Rozmiary jam i ich zawartość pozwalają na wyciągnięcie wniosku, że mogły one być użytkowane jako obiekty mieszkalne.

SŁUPY, pow. Szubin
Stanowisko 1

Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego
w Bydgoszczy

Badania prowadził mgr Czesław Petenski. Finansował Wojewódzki Konserwator Zabytków w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury wschodniopomorskiej z okresu halstackiego.

Stanowisko położone jest na piaszczystym, niezmiernym wyniesieniu terenowym, na terenie PGR w Słupach. Wytoczono 25 wykopów sondażowych o łącznej długości 300 m, szerokości 70 cm i głębokości ok. 1 m.

Z osterech odkrytych grobów skrzynkowych, trzy zostały zniszczone przez koparkę i tylko jeden grób posiadał niemaruszoną komorę grobową. Był on zbudowany z dużych płyt kamiennych, ale obwarowany tylko kilkoma kamieniami. Grób o planie prostokąta posiadał wymiary: długość 2,54 m, szerokość 1,05 m i wysokość około 58 cm. Komora grobowa zawierała 17 popielnic zachowanych w całości i kilkadziesiąt fragmentów potłuczonych popielnic o powierzchni gładkiej i ochropowatej, o barwie czarnej, brunatnej i ceglastej. Znalaziono duży fragment blaszki brązowej i kilkanaście przepalonych paciorków z niebieskiego szkliwa.

Na uwagę zasługuje fakt znalezienia znacznej ilości popielnic w jednym grobie, co może potwierdzać hipotezę, że jednocześnie składano do grobu prochy kilkunastu zmarłych.